

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса: The Provincial Library City
Cor. Pritchard Ave. and M
Winnipeg, Man., Canada.

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

PIK IX. Ч. 30 (926). ЧЕТВЕР, 10. БЕРЕЗНЯ 1927. WINNIPEG, MAN. THURSDAY, MARCH 10th, 1927. No. 30 (926). VOL. IX.

РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ ЗАКЛУЧИВ УГОДИ З ЛИТВОЮ І ЛАТВІЄЮ.

Бритійська консервативна преса закликає уряд, щоб утворив з Польщі й інших прикордонних країн "санітарний блок" проти Радянського Союзу.

ЛОНДОН, 7. березня. — Вативна газета "Морнінг Пост" іде тепер далі і пропонує, щоб Британія злучилася з іншими державами, маючи на думці Польщу й інші прикордонні країни, та утворила з ними т. зв. "санітарний блок" проти радянського уряду, "бо він показався нашим відкритим ворогом".

Дотепер Радянському Союзу вдалося заключити договір з Литвою і, як вказують останні повідомлення до Лондону, також з Латвією. Відношення цих країн до Ліги Націй стало тепер дещо двозначне.

Вороги Радянського Союзу в Англії вдовольнилися дотепер домаганнями, щоб процистити червоних з цієї країни. Консер-

Підчас землетрусу в Японії згинуло 2,000 осіб

ТОКІО, 7. березня. — Центральну Японію навістив сьогодні вечером землетрус, який викликав значний переполох у Токіо, Осака й Коке. Звідомлення про великі шкоди не є ще провірені.

Звідомлення з району Таїма, де землетрус був найсильніший, кажуть, що багато домів завалилося, завалився також один залізничний міст, а тунелі були ушкоджені.

Землетрус розпочався в год. 6.28 вечером і тривав три мінути. В Токіо його виразно чули; він викликав переполох, але не зробив ніякої шкоди.

Токійські газети випустили спеціальні видання, в яких друкують сензаційні повідомлення, що в місті Осака розпочалося багато вогнів, телефони й електрична обслуга перестали функціонувати, а населення вибігло в перебіжку на вулиці.

Велика шкода була також заподіяна в Мозу, в старій провінції Танго.

Звідомлення з Осаки доносили, що там було 113 убитих і ранених. Трийцять домів завалилося а багато інших були ушкоджені. В місті розпочалося 15 вогнів, більшість яких скоро погашено.

ТОКІО, 8. березня. — Більше як 1,000 людей згинуло підчас землетрусу, який навістив вчора вечером полудену частину головного острова Японії.

Кілька міст і сіл є цілком знищені. Всі вони лежать на полуденному морському побережжі головного острова Гоншю.

ТОКІО, 8. березня. — В п'ятьох містах префектури Киото згинуло підчас вчорашнього землетрусу 1,229 осіб. Кілька сіл зціли цілком знищені. Офіційні обчислення вказують, що 706 осіб в тому районі були ранені.

КИОТО, Японія, 8. березня. — Офіційне оповіщення каже сьогодні, що підчас вчорашнього землетрусу згинуло дві тисячі осіб.

ШАНТУНСЬКЕ ВІЙСЬКО ЗАХВАТИЛО РАДЯНСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ.

Радянська амбасада в Пекіні вислала протест до китайського уряду й зажадала негайного звільнення корабля та його залоги й пасажирів.

ЛОНДОН, 7. березня. — Депеша з Копенгаги повідомляє на підставі відомостей з Москви, що китайське реакційне військо з провінції Шантун захопило радянський корабель "Пам'ять Леніна", який був у дорозі до Ганкова.

Пасажири, включаючи кількох дипломатичних кур'єрів, були задержані і корабель негайно ужито для перевезу китайського війська.

ЛОНДОН, 8. березня. — Депеша Райтера з Пекіну каже, що радянська амбасада запросила до китайського міністерства закордонних справ повідомлення, що шантунське військо ескортувало Бородінову до міста Цинанфу.

ШАНГАЙ, 8. березня. — Тут ходять поговори, що на радянському кораблі "Пам'ять Леніна", який захопив в сутяботу шантунське військо, була дружина М. Бородіна, дорадника кантонського уряду.

З японських жерел в Нанкіні повідомляють, що шантунське військо ескортувало Бородінову до міста Цинанфу.

АНГЛІЯ ХОЧЕ НАТРОЮДИТИ НІМЕЦЬЧИНУ ПРОТИ РАД. СОЮЗА.

Американські банкири задумують дати Польщі позичку, яка має піти на озброєння польської армії.

БЕРЛІН, 6. березня. — Німецька преса каже, що британські делегати до ради Ліги Націй, яка відкривається завтра, будуть старатися натроюдити Німеччину проти Радянського Союзу, щоб в той спосіб з усіх боків оточити його ворогами.

Паризький кореспондент "Фоссіше Цайтунг" каже, що німецький міністер закордонних справ Штрессман знає прате, що німецько-радянські відносини будуть його козирем у стараннях дістати французьку й британську згоду на скору евакуацію Надренщини.

Німецьке міністерство закордонних справ стурбоване звідомленнями, що американські банкири задумують дати Польщі позичку, яка була б призначена на польські військові цілі.

Деякі дипломати побоюються, що англо-американська підтримка Польщі заставить Німеччину тісніше об'єднатися з Рад. Союзом.

ДІАЗ ХОТІВ КУПИТИ МОНКАДУ ЗА ДВІСТА ТИСЯЧ ДОЛАРИВ.

Командант ліберальної армії в Нікарагві каже, що не заперечує боротьби проти консервативів і буде говорити про мир лише з міністром Злуч. Держав.

МАНАГВА, Нікарагва, 7. березня. — Генерал Монкада, командант ліберальних революційних військ, заявив нікарагванській мировій місії, яка відвідала його в Муй Муй, що буде продовжати боротьбу проти реакціонера Діаза до кінця.

Ця місія повернула вчора вечером від Монкади й заявила, що він почуває себе дуже добре після тяжкого походу зі східного побережжя і є певний побіди над консервативістами.

"Я не хочу мати нічого до діла з урядом Діаза, але буду пертратувати з міністром Злучених Держав, якщо дістану на це згоду президента Сакані", сказав місії генерал Монкада.

Він далі заявив, що зложить свою зброю лише тоді, як буде примушений до цього Злученими Державами. В іншому випадку він буде продовжати свою кампанію проти консервативів до кінця.

"Мені давали \$200,000, щоб я зложив зброю", заявив Монкада, "але я з погордою відкинув пропозицію". Цю заяву генерала прийняли його жовніри загальними окликами одобрення.

Повищу суму пропонував Монкаді консервативний уряд Діаза.

МАНАГВА, Нікарагва, 8. березня. — Консервативний президент Діаз розпочав переговори з ньюйорськими банками в справі затягнення військової позички в сумі сімсот тисяч доларів.

В той сам час Злучені Держави висилають моряків до Нікарагви. З корабля "Гендерсон" висіло вчора в Корінто 1,400 американських моряків, яких транспортують залізницею до Мананги. Вони мають з собою машинні кріси й легку артилерію.

ВСІ ГЕНЕРАЛИ, КРІМ ЧАН ЦО-ЛІНА, ПЕРЕЙДУТЬ ДО КАНТОНЦІВ.

В недалекому майбутньому розпочнуться переговори в цій справі між ріжними китайськими генералами.

ЛОНДОН, 8. березня. — Депеша з Шангаю до "Експедиції Телеграф" каже, що введові розпочнуться мирові переговори між китайськими генералами, щоб об'єднати всіх воюючих, за винятком Чан Цо-Ліна, в союз з кантонськими націоналістами.

В добре поінформованих кругах в Шангаю уважають, що лише Чан Цо-Лін, манджурський військовий диктатор, зможе позітати поза націоналістичним союзом.

ЛОНДОН, 7. березня. — Телеграфічна Агенція Радянського Союзу зістала офіційно уповноважена заперечити як злочину фабрикацію й цілковито безпідставне надруковане звідомлення з Шангаю, що нібито з Москви була вислана до радянських представників у Китаю телеграма з інструкцією, щоб вони поведи антибритійську й антиамериканську пропаганду.

КОНЦЕСІЯ В КЮКІЯНІ ПЕРЕШЛА ДО КИТАЙЦІВ.

ЛОНДОН, 4-го березня. — Шангайська депеша до "Експедиції Телеграф" каже, що британська концесія в Кюкіяні, над рікою Янцзи, перейшла в руки китайської (кантонської) влади на підставі угоди між Овеном О'Мелі, британським представником, а Евгенем Чети як злочину фабрикацію й цілковито безпідставне надру-

БРИТАНІЯ ПРОБУЄ СТОВРИТИ НОВИЙ АНТИРАДЯНСЬКИЙ БЛЮК.

БЕРЛІН, 2. березня. — В тутишніх політичних кругах ходять уперті чутки про те, що Велика Британія уживає всіх сил для об'єднання прибалтійських держав у протирадянський блок.

До Данцігу прибуло кілька офіцерів англійського генерального штабу. Це толкують як бажання Англії втягнути й Данціг до прибалтійського союзу.

В заміну за утворення протирадянського блоку британський уряд пропонує всім прибалтійським державам кодирні умови для заключення торговельних договорів.

ВАРШАВА, 2. березня. — Польський уряд заявив категорично, що між Польщею а Литвою нема ніякого договору відносно спільного виступу проти Радянського Союзу.

КОВНО, Литва, 2. березня. — Литовський уряд заперечує вістки про існування тайної польсько-литовської угоди, зверненої проти Радянського Союзу.

НАСЕЛЕННЯ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗА.

На тесії ЦВ.К. Радянського Союзу тов. Осінський дав доклад про наслідки загального перепису населення С.Р.С.Р. в грудні 1926 р. Загальне число населення Радянського Союзу виносить 144,805,000.

По поодиноким незалежним республіках населення розподіляється так: Р.С.Ф.Р.Р. — 99,670,000; Радянська Україна — 28,879,000; Закавказька Радянська Федералістична Соціалістична Республіка — 5,791,000; Радянська Білорусь — 4,926,000 населення.

Порівнюючи населення цієї території з довоєним часом, то воно збільшилося на 9 мільонів, себто на 7 проц. Значно збільшилося населення міст, бо аж на 5 мільонів. Коли рахувати півтора мільона як природний приріст населення, то 3½ мільона осіб прийшли з села до міста. Осінський зазначає, що такий темп зросту міського населення подібний до американського.

ЮНІЯ ЗАСНОВУЄ НА ВСІХ КОРАБЛЯХ КОМУНІСТИЧНІ ЯЧЕЙКИ.

ГОН КОН, 7. березня. — Рівночасно з агітацією за генеральним страйком у Шангаю, з Кантону повідомляють, що тамошня юнія моряків засновує комуністичні ячейки на всіх кораблях, що торгують з Гон Коном.

Метою формування ячеек є створити федерацію робітничих юній, яка мала б зайнятися викликанням страйку моряків на річних кораблях. Якщо цей страйк був би успішний, він привів би до генерального страйку в Гон Коні.

АНГЛІЯ НЕ БУДЕ ВІДПОВІДАТИ НА ПРОТЕСТ.

ЛОНДОН, 7. березня. — З віродостойних жерел повідомляють, що Велика Британія не буде відповідати на китайський протест проти окупації британськими військами території поза межами міжнародної оселі в Шангаю.

ПРОТЕСТ УВАЖАЮТЬ ЛИШЕ ФОРМАЛЬНІСТЮ, НА ЯКУ КИТАЙСЬКА ВЛАДА НЕ СПОДІЄТЬСЯ ВІДПОВІДИ, БО В ДВОХ ПОПЕРЕДНІХ ВИПАДКАХ ПОДІБНА ОКУПАЦІЯ БУЛА ПЕРЕВЕДЕНА ЧУЖИНИЦЬКИМ ВІЙСЬКОМ І КИТАЙСЬКІ ПРОТЕСТИ БУЛИ ДЕЛІКАТНО ЗІГНОРОВАНІ.

ДО ЯПОНСЬКИХ ФАБРИК ПІСЛАНО 500 МОРЯКІВ.

ШАНГАЙ, 6. березня. — П'ятьсот японських моряків висіли сьогодні в Шангаю й були розквартировані в японських ткацьких фабриках.

ПЕРЕДАДУТЬ БРИТІЙСЬКУ КОНЦЕСІЮ КИТАЙЦЯМ.

ПЕКІН, 7. березня. — Формується англо-китайська комісія, яка має зайнятися передачею британської концесії в Тіен Тсіні в руки Китайців, як це було недавно зроблено в Ганкові й Кюкіяні.

ВІД 15. ЛЮТОГО ДО 15. БЕРЕЗНЯ МІСЯЦЬ КАМПАНІЇ НА БУДОВУ УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ В ТОРОНТО. ВСІ ДО ПРАЦІ!

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Fritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: 51 465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ"
 газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
 Видав. Робітничо-Фармерське Видавничє Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на ро-і вулиця Фрічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман.
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
 UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщені в газеті рукописи не звертаються, крім що дописувачеві вказати, що бажав звороту свого рукопису на случай його непоми-щення та залучити поштової стемпел на його переслаку.

У 66-ТІ РОКОВИНИ СМЕРТІ ПОЕТА.

ЗА ЖИТТЯ РОСПИНАЛИ, А ПО СМЕРТІ БОГОТВОРЯТЬ.

Для покоління, що виростило і виховувалося на націоналістично-попівській культурі, Шевченко відомий як "національний пророк", "апостол і речник загально національних інтересів", незалежних та далеких від клас і класової боротьби того суспільства, в якому він виростає і працював. Шевченкова творчість стала тою національною "святою святих", в якій українське буржуазне громадянство погребало правдиве золото революційно-бунтарської поезії поета і — створюючи національний культ Шевченка — старалося його творчість перемінити в евангеліє своєї націоналістично-клерикальної проповіді.

Така вже здається судьба всіх великих революціонерів, провідників поневоленних мас! "І пануючі, експлуататорські класи" — говорить Ленін — "платять їм за життя каторгами й переслідуваннями, а по смерті, усуваючи весь революційний зміст їх науки, стараються перемінити їх в ікони, заслонені туманом брехні, і таким способом зробити їх безпечними та нешкідливими для себе". Не оминула ця доля і великого бунтаря, Кобзаря поневоленних мас, Тараса Шевченка. За життя дізнає він жорстокого переслідувача з боку царського уряду і тодішнього офіційного суспільства, попадає в каторгу далеких киргизських степів, а по смерті буржуазне громадянство, створюючи культ "пророка божого Тараса", тим самим старалося зробити його далеким і незрозумілим для тої класи, з якої він виріс, яку оспівував і накликавав до боротьби своїм могутнім бунтарсько-революційним словом. *Кр.*

ШЕВЧЕНКО І НАЦІОНАЛЬНЕ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ.

Соціальне походження Шевченка обумовляло його поетичну й суспільну діяльність. Вийшовши із селянства, з його найприголубішої, найзближенішої трудової верстви, придурої й поневоленої панщиною, з верстви, становище якої дедалі з розвитком кріпацтва ставало все гіршим, він виніс з її уявленнє та спогадки про кочини, як про соціальну волю, свою ідеалізацію історичної минувшини України та свою національно-казацьку романтику.

Живучи в часи найчорнішої реакції феодально-міколайшини й не бачучи в сучасності нічого, на чому могла-б відпочити його душа, він повертає свої погляди в минувшину попередньої історичної доби козацької революції й заповнює нею в початковій добі своєї творчості майже всі свої думи й пісні.

Від початкового захоплення романтичною ідеалізацією минувшини Шевченко хутко перейшов до реальної її оцінки. Бачучи, як сучасне йому українське панство дере шкуру з "братів незаричих, гречокосів", він хутко уяснив собі в своїй свідомості, що й історичне панство в минувшині "у царші патинки лизало". І в йому розвилася палка любов до України, але любов до убогої, обідраної України, що "сиротою понад Дніпром плаче".

У свою любов до України, у свій національний культ Шевченко вносить сиду і активність, стимулом для якої було його кріпацьке походження та тісний нерозривний зв'язок з тією верствою, з якої він вийшов. Його національна романтика щільно підходить до проповіді національної революції, що тісно зв'язується з революцією соціальною.

Визволення України — це для Шевченка означає визволення для невольничих дітей — убогого кріпацького люду. З цього ясно, що Шевченків націоналізм має в собі цілком певну соціальну основу, що по суті переростає рамки націоналізму й переходить до змагань за визволення усіх визискуваних і поневоленних.

І дійсно, дальший розвиток Шевченкового світогляду і його творчості вийшов з рамки націоналізму на ширшу інтернаціональну арену класової боротьби, в якій він став і стійко стояв на боці поневоленої класи суспільства.

М. Баран.

ТАРАС ШЕВЧЕНКО.

Він був селянський син і став князем в царстві духа. Він був кріпак і став великою силою в громадській культурі. Він був простак і відкрив професорам і вченим новіші і свободніші ступені. Він терпів десять літ від російської воєнщини, а зробив більше для свободи Росії, ніж десять побідних армій. Доля переслідувала його ціле життя, та не покрила іржюю золота його душі, не обернула його любови до людства в невинність, ані його віри — в розпуску. Доля не шадила йому страждань, але не стримала його радості, що біла здоровим джерелом життя. Та найкращий, найцінніший дар, доля дала йому аж по смерті — невмирущу славу і вічно нову насолоду, яку дають його твори мільонам людських сердець.

Як би хотіли звести Шевченкову поезію до одної формули, то я назвав-би її поезією туги за життям. Відне життя, не зв'язаний розділ індивіда і громади, це ідеал, якому Шевченко був вірний до кінця. Страждання людства, несправедливість до людей, — все хвилювало його однаковою силою, чи то було селянка, яку женуть на панщину і яка мусить кидати дитину під копама, князя дочка, ображена своїм власним батьком, чи дівчина, яку мати продає генералові, чи Жидівочка, що мстить своєму власному батькові за вбивство її коханого, студента. Я не знаю в світовій літературі поета, який би став таким послідовним, таким гарячим, таким свідомим оборонцем

права жінки на повне і людське життя! Жертвувати своєю індивідуальністю для блага милосердя, переснаєння власного горі і віддання всієї сили для благородної мрії, щастя людськості, цей ідеал Шевченко залишив нам, як свій найдорожчий спадок.

Іван Франко.

12. травня 1914.

САМ ШЕВЧЕНКО ПРО СВОЮ ЕПОХУ.

I.

Цими днями переходив я якось Кремлем і бачив перед губернаторською палатою велику юрбу мужиків без шапок. Це видавалося мені чимсь незвичайним. Нині розказав мені Овсянников, яка це справа.

Мужики — піддані ділчя Демідова, того самого дедяца, що я знав його в Гатчині 1837 р. кірасерський юнкером; він тоді не заплатив мені за портрет своєї нареченої; а тепер, провидівшись до снаги, живе в своїм селі і обдирає мужиків. Лагідні мужики, замість простоту повісті свого грабнижника, прийшли до губернатора жалітися. А губернатор, не в тім битий, звелів висікти їх різками на те, щоб вони пішли шукати собі оборони "по начальству", себто почали від станового.

II.

Оттепер тільки я довідався, що то таке так званий "русский" письменний чоловік. Письменних здебільшого видають у саляди пані з сільських писарів. Наші мужики не дувно казуть: "Не буде добра й правди на землі, поки письменним очі не повилезають". Тільки з глибокої погорди до цих письменних людей могла зродитися така приказка. Що-б то подумав про мої земляків великий оборонець народньої освіти Лянкастер, коли-б знав, що в нас є така варварська приказка? Подумав би, що мої земляки не люде, а пародія людей, і був би несправедливий.

Загальна освіта у народі — величне добро, але там, де на сто чоловіка один письменний, воно величне лихо. Нічого більше неморального, нічого огидливішого за сільського писаря я не знаю: дедяцтва, панщини, збірник усюкої пакости й перший зводитель простодушних мужиків, бо він святє письмо читає.

Шевченко.

В ШЕВЧЕНКОВІ РОКОВИНИ.

Не більш як вісім літ тому наша Україна вперше могла заспівати з повних грудей і повним голосом, явко, отверто і самопелено Шевченків "Заповіт", написаний ним 80 літ тому на переяславських руїнах — де накладалися, двісті літ перед тим, царські кайдани на Україну:

Поховайте та вставайте,
 Кайдани порвите
 І вразю злою кров'ю
 Волю окропите!

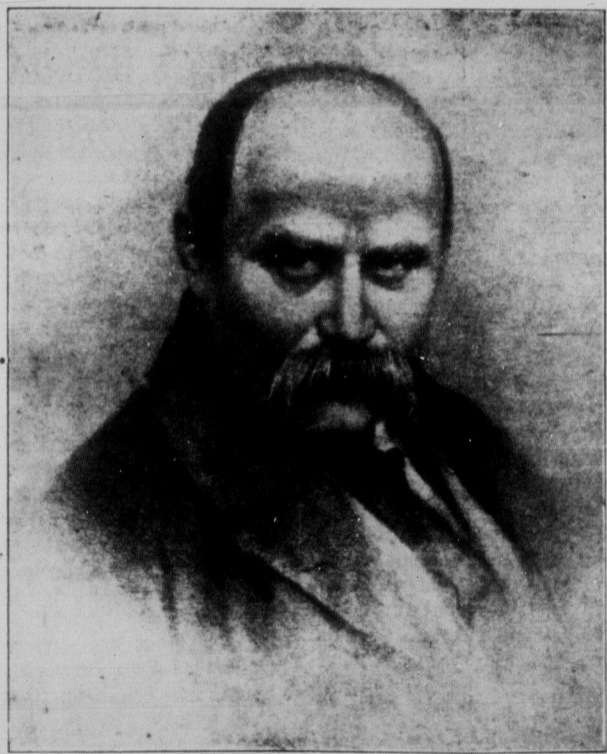
Заспівала наша — але скільки й по нинішній день це той, незвільненої української землі, де ще не залував той гор-

чи співанням його Заповіту. Бачимо, що кров таки мусіла політись, так як він казав, — не тільки на словах, а і в ділі!

Кров робочого люду, проліта двадцять літ тому царською рукою.

"Кривавий дощ" від "карних експедицій", та інших "мер", що спавдав навколо першої Думи, коли вона силкувалась парламентарною дорогою розв'язати міцні завязані вузли царської Росії.

Кривавий посів виростив великий порив Революції, який дійсно скропив землю ворожою кров'ю, — виврав глибокі борозни в ній і вивернув нові родючі верстви.

ТАРАС ГРИГОРОВИЧ ШЕВЧЕНКО
 уродився 1814 р. — помер 1861 р.

дий спів? І скільки ще пройде часу — хто скаже? — поки український народ зможе сповнити другу половину "Заповіту" — об'єднається "в сім'ї вольній, новій", весь у своїм повнім складі, до Карпатів і в Карпатами, та розгорне велику культурну і соціальну працю, що в неясних зарисках виждалася уяві Поета, і в ясніших рисах стала уявлятися нам аж тепер, після знищення царського та панського режиму!

Які глибокі переживання ми пройшли з "Заповітом" на устах протягом сих восьми літ, і які ще чекають тих всіх, що йтимуть з сям співом в далечині, тяжким і довгим шляхом, зачеркненим умовами буття нашого народу! Марні були мрії тих, що сподівалися здійснення поетових наказів самими деклараціями, Зусилля на знищення вікового насильства, класового і національного, не могли легко пройти по верхах. Спотикаємось тепер на кожному ступні, і довог ще спотикатимось о глиб, вивернені зі споду життя в цій великій борні. Не легко простягнуться через них "вольній, широкій скрізь шляху святей", провіщовані поетовим переспівом. Але досить, що все це рушилось! Що неправда і гніт вийшли з своєї нерухомості, яка так бентежила нас ще чверть віка тому, ілюзією своєї безмежної сили і непорушності. Важно, що потенційна енергія нашого народу перетворилася в динамічну, а з ним і повні святаго гніту та ненависті слова Поетові — що тоді здавалися тільки безсилим пориваннями, чи меланхолій-

ними рефлексіями, стали величними Дійства, повними сили і влади.

Важно, що все наше життя і вся історична перспектива його замість песимистичних метування на тему безвихідної пасивності української адчаї та непридатності до енергійної, солідарної дії, освітлених могутнім рефлектором Революції і в полум'ї її "дійшій до своєї правди", як то кажуть, — пісні і вщунання Великого Кобзаря.

Ми дійсно розуміємо і відчуваємо їх по новому. Ми знаходимо в них те, чого не бачили наші батьки, і ми самі тому навіть літ 10 — 20. Від них відлетів романтичний сентименталізм, що здавався їх характеристичною прикметою

навіть дуже проникливим дослідникам Шевченкової творчості. На місце його вступили до бою відчуті, до нестриманого крику зrealізованого переживання класової і національної неправди, що продиктували його до жаху конкретні і безоглядні висновки і накази. Співець нездійснених мрій, розбитих надій, безповоротно упущених можливостей — Еремія над руїнами найкращих народних поривань, проповідник братання з ворогами, ідеолог всепробачення, яким він здавався чверть віка тому, — став суворим пророком безоглядного визволення, руйнування насильства і неправди, вождем поневоленого люду проти класового гніту.

Михайло Грушевський.

ДРУГИЙ ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ З'ЇЗД НАУКОВИХ РОБІТНИКІВ.

В Харкові відбувся другий всеукраїнський з'їзд наукових робітників.

Академик Багалій у доповіді про роботу всеукраїнського центрального бюро наукових робітників сказав, що тепер бюро об'єднує понад 3,040 наукових робітників. Матеріальний стан наукових робітників України проти минулих років чимало покращився. Центральне бюро має цього року пропустити через будинки відпочинку та санаторії понад 1,000 наукових робітників.

З'їзд вислухав доповідь всеукраїнського комітету поліпшення побуту вчених. У доповіді відзначено, що цього року комітетові приділено 178,000 карб. на поліпшення побуту вчених. Разом із тим особливу увагу звернуть на допомогу вченим, що їдуть за кордон у наукові відрадження.

Тов. Яріло, в дповіді про перспективи розвитку вищої освіти на Україні, сказав: "Наші Вищі Школи збудовано так, щоб погодити діяльність їх з вимогами економіки країни. У вузах і технікумах, ми готуємо вузьких спеціалістів, що повинні бути у своїй галузі висококваліфікованими. У цьому Україна йде тим же шляхом, що ним ідуть країни найвищої техніки — Німеччина, Америка.

На Україні тепер є 60,000 студентів, учительський персонал

українських Вищих Шкіл разом з технікумами налічує 5,360 душ.

З'їзд виніс резолюцію протеста проти насильства над українським і білоруським народом у Польщі, а також палко вів урядову постанову в справі практичного здійснення Дніпрельстану.

Тов. Затонський зазначив в довгій промові, що збудувати соціалізм можна лише на базі наукових досягнень і тому передує наукою відкриваються безкраї простори, бо від ізольованого кабінету вона переходить до безпосереднього обслуговування мас. Цю масу, в основному українську, треба обслуговувати її рідною мовою. Відповідаючи тов. Затонському, академик Д. Багалій заявив, що наукові робітники повно солідаризують з тим твердженням, що їх висловлює тов. Затонський. Нас захоплює думка, — сказав він, — що ми працюємо не для маленьких вершків, а для широких мас.

Ми твердо переконані, що тільки в наслідок пролетарської революції ми змогли успішно розвинути наукову роботу й бути в умовах вдесятеро ліпших, ніж перед війною. Наприкінці ак. Багалій під гучні оплески заявив: Як що треба буде, ми всі наші знання й досвід віддамо справі захисту революції.

ТАРАС НА ВОЛЗІ.

(Народня легенда про Шевченка.)

Жигулі ми минули, коли погасла вже зоря. Контури узгір'я ховалися в ночній млі, тільки обриви узбережжя взорами спускалися в прохолоду річки.

Настала спокійна ніч; вплив місяця і зарвав крицевим відблиском на воді.

На кормі, де можна зручніше розташуватися, на купі скручених канатів посідали пасажери четвертої класи: я, симбірський селянин та ходоць з Полтавщини, що повертав з Семиріччя додому.

Симбірчак часто зітхав, згадуючи 1921 рік.

— "Все вигоріло. Вийдеш на поле... земля неначе попільом усипана... аж моторошно стане. На дереві листя од жару поскручувалося."

Полтавець мовчки хитав головою, не то співзвучаючи, не то підтримуючи його.

— "Чуєш... співають української"... Згорі долітали неясні звуки. Він захолов... Симбірчак ус розказував, але, побачивши, що його не слухають, образився й замовк.

Десь на березі засумував бугай. Перелікано сфумував чайка, майнула білим крилом у проміні ліхтарів, ударився об щоглу й зникла в темряві. Заграда, музика. Під умілою рукою п'яніста лисив мелодичний український спів.

— "Заповіт грають, з теплою нототою в голосі сказав Полтавець. — Оце співець, Шевченко", й помовчавши спитав мене: — "Що, ви були в Каневі?"

— Ні.

— Там його поховано над

Дніпровською кручею... Хрест великий стоїть і сторож мого караулить, старий, свий.

— Чув і я щось про Шевченка, у нас на селі його пісні співають, — сказав Симбірчак.

— Чув, ну, й добре, він чоловік був дуже правильний, за простий народ горою стояв, а мучили його... світу білого не бачив.

Повіяло легендою. Супутник з охотою розказував.

— В ту пору царем був Микола І. Люта людина. Почув він, що Тарас непокірний пісні складає, покликав його до себе. Зажурився Тарас, серце вщувало недобре. Привезли його до царя.

— Як ти смієш народ баламутити, не коритися цареві? Тарас не злякався.

— Я, царю, тільки правди одній корюся. Знаю, що народ український під гнітом і наругою й тобі скажу, що твої люди над селянином знущаються.

Зарештували його, посадили в підземелля. У в'язниці Тарас і заповіт написав, щоб над Дніпром поховали його.

Привели його знову до царя. Той почав Тараса вговоряти більш не писати, обцяв йому службу, почесні, багатство, а Тарас поподнів, як вранішня зоря од образи.

— Ти, царю, перед мною запобігаєш, значить правда на моєму боці. Не продам я совісті за холоп'ю службу, а почесні мені простий народ своєю любов'ю дасть.

Подивився на золото, адже це слюзи й кров народня. Розлютувався Микола, звелів

закувати його в дзницю золота, мовляв, одмовився від багатства, нехай у золотій неволі посидить. І вислали його на заслання в Оренбург, а після цього написав Тарас останні слова: "кайдани порвите". Ось і все тут. Так Шевченко й помер у заслани.

— Людина значить була твердих переконань, один на супроти царя пішов — протягнув Симбірчак, задумливо вдвляючись в огні, що блимали вздовж берега.

— Бурлаки ночують. Стадо тихо, тільки під гнітом пароллаву клекотала вода, шуміла, ніби сердячись за порушення дрімоти й вали піни настирливо втікали назад.

Ф. Петров.

"СНЕП ШАТС".

I ТАК ВОНО ТАКОЖ Є.

По зборах, як звичайно, всі поділилися на гуртки і дискутували. Один починає:

— Лише двох все говорить, а решта мовчать!

— І вам не соромно таке говорити?

— Бо правда!

— Голова-ж просив всіх, щоб говорили і ніхто не рушився?

— Та воно правда, але...

— А чого ви так напирали проти внеску товариша Меленчука? Ви-ж знали, що за внеском підуть всі!

— Воно-ж інакше і не могло бути лише так. Внесок був добрий і на місці!

— А чого-ж ви так багато обколотили та забирали часу, що аж члени виходили з сали не бажачи більше вас слухати?

— То справа цілком инша.

— Але чи внесок був добрий?

— Так.

— Ви вповні годитесь з тим, що так воно мало бути вирішене, а не інакше?

— Так.

— Що-ж за причина, що ви говорили проти внеску і голосували проти?

— Бо я не хотів, щоб його внесок перейшов...

— Чому?

— Я на него маю око ще з минулого року...

— Тому ви були проти його внеску?

— Так. Тому я навіть голосував проти його внеску.

— То ви не є добрим членом організації! Якщо ви особисто маєте щось з членом і стараєтесь поборовати його тоді, коли він щось корисного придумав, то ви не стоїте інше дитини. Ви не даєте про добро організації...

— Бо він все вносить якісь внески, що всі годяться, а коли хтось инший внесе, то навіть нема кому поперти!

— Видно, що члени добре розбирають справу, коли так всі однодушно приймають внески товариша. Видно, що товариш все добре обробить свій внесок та ясно представляє перед членами. Ми повинні тішитися таким товаришом, що дає нам добрі думки, а не накидатися на него з якихось особистих причин! — Та воно-ж, але він... Так і не докінчив.

Драпака.

До Кічкаса на Дніпрових порогах прибуло правління Дніпрельстану: голова т. Квірінг, заступники Вікторов і Богданов; головний інженер Вінтєр, його заступники Веденєєв і Ротєрт та голова технічної ради інженер Александров.

"РОЗБИЙНИК КАРМЕЛЮК" У НАРОДНІЙ ПІСНІ.

В народній пісні про Кармелюка так співається:

Бо Кармелюк хлопець добрий,
 Він по світі ходить,
 Не одною дівчиною,
 Із розуму зводить.

Коли хочете знати, чи правда тому, що Кармелюк зводив з розуму не одну з дівчат, чи одна з дівчат звела його з розуму — прийдіть в суботу вечером, 12. березня, до Укр. Роб. Дому у Вінніпегу, а побачите.

Забезпечуйтеся вчасно тикетами на той вечір.

ПРО АНГЛЮ-РАДЯНСЬКІ ВІДНОСИНИ.

Царський авантюрист агентом протирадянської агітації в Англії. — “Правда” публікує документи протирадянської кампанії цього авантюриста. — Нафтові промислові фінансують кампанію.

Останніми часами, як це відомо вже з новинки, відносини між Англією та Радянським Союзом дуже загострилися. Англіійський уряд вислав ноту до радянського уряду з приводу протианглійської агітації в Рад. Союзі, а радянський уряд відповів на цю ноту тим самим урядовим Бодліном.

Ще перед обміном нотами московська “Правда” викрила тайні біографічні документи, які кидать світло на протирадянську роботу в Англії. По тих документах видно, що такі видатні члени англійського уряду, як Черчилль, Біркенгед, Джайсон-Гікс та бувший царський дипломат — авантюрист Саблін тримають зв'язок.

А в парламенті героєм цієї кампанії є посол Локер-Лемпсон, колишній офіцер, воєнний Кольца. Він разом з генералом Ноксом є організатором кампанії по зриву зв'язку з С. Р. С. Р. З приводу цього “Правда” наводить текст оригінальних документів Локер-Лемпсона і Сабліна.

Вони вигадують літературу проти Радянського Союзу. До цієї літератури відноситься брошура під заголовком “Руйнування Британської Імперії”. Про цю брошуру Саблін пише: “Ця брошура втретє вперше свою привабливість. Потрібно сказати про неї сенсаційніше”. Локер-Лемпсон зазначає Сабліну, що для англійської публіки потрібне більш спокійне читання. Біографічні документи намір видати низку листівок, щоб поширити їх у великій кількості по всій Англії. “Правда” наводить текст листівки, в якій говориться:

“Немає ради керуватимуть Британію? Чи доведеться нам одержувати накази з Москви? Чи доведеться червоною негідною калічати руки наших дітей, готувати англійським безробітним? Чи доведеться червоним золотом підтримувати анархію і поширювати страхи по цілій Британській Імперії? Зрозумійте, нарешті, що червоні ніколи не заспокояться. Вони завжди будуть вороги. Не вважайте, щоб це в далі розвивалося в тому ж самому дусі? Багато допомоги може виявитися в особистій роботі, в грошевих пожертвах, використанні вашого впливу різними родами підприємств за виплати червоних. Звергається-ж в усіх справах до Локера-Лемпсона, члена парламенту, організатора вигнання червоних”.

Так вчить Саблін своїх покровителів, як виганяти червоних з Англії. І не тільки вчить, але й агітує, щоб зробити це чим скорше. Крім того Саблін підтримує регулярний зв'язок також з членами англійського уряду. Наприклад, він повідомляє Гікса:

“Мені пошало вчора поговорити на тему про кампанію Локера-Лемпсона з одним із товаришів міністрів кабінету. Останній повідомив, через що англійський уряд у справі зриву зв'язку з Росією не хоче з'ясувати цього зробити, хоча уважно стежить за кампанією Локера-Лемпсона”.

В листуванні з біографічними Саблін пише:

“Останніми часами наше спадкоємне дипломатичне посольство стало знову повільно здобувати собі користуні фактичні правами і зручності фактичне визнання з боку британської влади, коли, нарешті, ми вичекнемо радянських агентів. Наше спадкоємне посольство знову автоматично відноситься в своєму становищі і під назвою “руський” знову розуміють дійсного руського справжнього руського, а не комуніста, як це, на щастя, бачили або мені ширше почне висвітлюватися”.

Гурт фашистських дипломатів обіцяється тільки тим, що мобілізує проти радянської влади руських біографістів. Його робота поширюється на грузинських соціал-зрадників і українських жовтоблатурників.

В доповіді з 22. грудня царський дипломат Саблін повідомляє:

“Відбування незалежної Грузії дуже популярне між тусемі американськими нафтовими фінансовими магнатами і можна сказати, що вони асигнуватимуть дуже велику суму, як що таким шляхом можна визволити Грузію”.

Оцінюючи наведені вище матеріали “Правда” пише: “Цього цілком достатньо, щоб відкрити очі Англії, які це є пачки акційного товариства з необмеженою безвідповідальністю: “Темпсон, Біркенгед, Саблін, Генерал Нокс, кардинал Борн, Дертерінг і компанія”. Пора поклати край — пише “Правда” — нечуваному цукруванню Радянського Союзу, мета якого створити трудящі радянському уряду, але остаточно наступки якого можуть бути зворотні. Ми звертаємо увагу всіх прихильників миру, особливо англійських робітників, що по середнім шляхом червонофашистів в Англії, через нафтовиків, через “твердолобів” консерваторів, англійський нарід стає іграшкою в руках нечестливої купки царських прислужників, прихильників самого варварського царського режиму. Англійські фашисти, англійські нафтовики, нікчемні царські дипломати гратуть зараз долю англійського народу — справою миру. Проти цієї лиходійної політики протестуємо кожний чесний прихильник миру, кожний прихильник добросусідських стосунків між народами”.

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

ЗВІТ З ВІЧА В КОРИСТЬ БУДОВИ У.Р.Д. В ТОРОНТО.

Гемтінгтон, Онт.

Заходом Комітету допомоги будові Укр. Робітничого Дому в Торонто відбулося в неділю, 27-го лютого 1927. масове віче, на котрій головував т. Ів. Романів, а секретарював т. Ів. Лішак.

Першим промовцем був т. К. Дзидзиский, який говорив про значення Товариства Укр. Робітничо-Фармерський Дім, а з окрема спливав на теперішній справі будови Укр. Роб. Дому в Торонто. Українське робітничество мусить допомогти торонто-нському товаришам збудувати робітничу інституцію, яка буде свитенно не лише для Торонта, а цілої Східної Канади, словом, Торонто буде другим центром нашого культурно-організаційного життя. Тому жертвувати, товариші, на цей дім, скільки лише можете.

Другим промовцем був т. Ів. Стефанюк, який представив головному комітету будови У.Р.Д. в Торонто. Тов. Стефанюк говорив про початки укр. роб. організації в Торонто і про труднощі, які були в організації робітничої. Тов. промовець згадав ті часи, де він був одним, що думав про роб. організацію. Але по трохи місяців його вперто-непечною працею йому вдалося організувати 8 робітників в роб. товариство. Він вірив, що робітники його зрозуміють і коли вони це виступають проти нього, може завтра подадуть йому руку і так будуть вже боритися спільно за робітничу справу. Він кликав присутніх, щоб були тверді духом, бо наша будучність є дуже велика, за яку варто боритися. Говорив про робітничі страйки, яку брудну роботу виконують страйковими-розбійниками, що борються страйкерів: — розуміє, вони борються за поліпшення умови свого життя. Далше говорив про ТУРФДім, яке є найбільшю робітничою організацією серед канадського робітництва.

Та не лише це: про нашу організацію знають і в Європі; і тому щоби ми далше поширили нашу працю на організаційно-просвітному полі, ми мусимо збудувати свій центрально-інституційний, Укр. Роб. Дім в Торонто.

І відділ ТУРФДім в Торонто приступив до так важкої справи, — будова дому вже почалася, незабаром і стіни почнуть рости в гору, але щоби ці стіни скорше вирости, йому треба нашої фінансової допомоги. Поміч ми сподіємося лише від робітників, а не від панів, і ми чим сильні. Не зв'язуючи на цукрування і доносю до поліції торонто-нських патріотів, щоби лиш пошкодили будову Укр. Роб. Дому, ми все перемагаємо, бо правда нас веде вперед. А такої брудної роботи, якої патріоти уживають проти нас, ми не возьмемося.

На кінець тов. промовець закликав присутніх вступати в членів ТУРФДім і жертвувати на будову Укр. Роб. Дому в Торонто, хто скільки може.

На цей заклик на Укр. Роб. Дім в Торонто жертвували слідуєчі товариші і товаришки:

- Лько І. Марія Олешук \$15.00, по \$10.00: Анд. Шейб, Д. і Джек Левинський; по \$5.00: Іван Тофан, Ко. Курчицький, П. Мороз, В. Головачук, С. Фуків, В. Колісник, Гр. Філік, М. Кляц, Н. Харук, Гр. Лушів, Ів. Потур, Я. Гончар, Марія Калінок (деклар.), М. Гранка (деклар.), Ів. Мохорук (деклар.), В. Пруський, А. Ніпчук, К. Купчинська \$3.00; по \$2.00: П. Вербицький, Ів. Лішак, Ів. Романів, В. Савітун, Зинько Никола, Тео. Ві-

НА ПОМІЧ БУДОВИ У.Р.Д. В ТОРОНТО.

Саскатун, Саск.

В неділю, 27. лютого відділ Секції Молоді ТУРФДім в Саскатуні устроїв величавий концерт своєю власними силами під проводом учителя т. С. Юрчука. Сала У.Р.Д. була так заповнена, що навіть стояти вже не було де.

На початку програми маленькій т. Гаврилик виступив з промовою і пояснив присутнім ціль цього концерту, а на закінчення своєї промови сказав: “Ми робітничі діти, які ходимо до школи при ТУРФДім, розуміємо я цінно понад все робітничу школу, в якій ми дістаємо дійсне пролетарське виховання. Знаємо, що це значить не мати свого приміщення, не мати своєї власної хати і ми відчуваємо недостатку наших товаришів в Торонто, тому посвячуємо цей концерт в користь будови торонто-нського Укр. Роб. Дому, щоби й там робітничі діти мали нагоду ходити до Робітничої Діточої Школи і вчитися українського слова, музики і співу. Хай же і розвивається солідарність між робітничими дітьми!” Під гучні оплески маленькій товариш закінчив свою промову.

Концерт відкрито “Діточим Інтернаціоналом”, після чого слідували сола, дуети, терцети і різні музичні твори, які молоді товариші й товаришки виконували дуже добре і з повним ентузіазмом. На половині програми забрав слово т. Кобель, який в короткій промові, як наша організація збудована; він сказав, що: “Ми не робити на гуртки, а ми є організацією централізованою, як ціле одне тіло. Коли чоловік удариться ногою об камінь, то він відчує біль по цілому тілі, так і наша організація, коли в одній відділі є недостаток, то ми відчуваємо її всі по цілій Канаді.” Завершував присутніх, щоби зложили свої лепти на цю справу. На базі кількох маленьких товаришів збирали колекту на листі. Всіх грошей пришло около \$40.00, а відділ Секції Молоді продовжує збірку на листі далше. Старші товариші і товаришки з різних причин відлучили поміч для торонто-нського У.Р.Д. на другий місяць.

Гроші будуть вислані разом на руці Ц.В.К. в Вінніпегу. А я від себе тільки скажу словами Гріна з драми “Два світи”, який сказав: “Ми живемо і будемо жити!”

Так, коли ми вже маємо таку робітничу молодь, що не жаліє свого труду і що вона йде на поміч своїм товаришам, які знаходяться 2,000 миль від них, то це свідчить про робітничу солідарність. Честь тобі робітничу молоді! Ми живемо і будемо жити! Будучність напевно належить до нас.

Робітничий будинок і всі компанії, бо думали, що як тепер будуть мати роботу кожного дня.

БЕСКО — БАНКОТ.

Сидней, Н. С.

В 1920 р. в Новій Скошії з'організувався великий трест із кількох менших компаній, який називав себе БЕСКО, тобто Бритиш Емпаір Стіл Корпорейшн. До БЕСКО ввійшли слідуєчі компанії: Акадія Кол, Домініон Кол, Істерн Кар, Галіфекс Шипбілдинг і Домініон Аврон енд Стіл — Канаді.

Робітників були раді ці компанії, бо думали, що як тепер будуть мати роботу кожного дня.

МАЙНЕРИ ЗАХОДУ НА ДОПОМОГУ БУДОВИ УКР. РОБ. ДОМУ В ТОРОНТО.

Вейн, Алта.

За ініціативою просвіткому в Вейн, Алта, влаштовано тут спільно з відділом Р.Т. масове віче дня 27. лютого ц. р., якого метою була справа допомоги будові Укр. Роб. Дому в Торонто.

На віче зійшло поважне число українських майнерів зі своїми родинами, яким дорога справа української робітничої організації. Промоваляв на ньому т. Черчук, який широко пояснив присутнім, що таке ТУРФДім і які його завдання й теперішні досягнення. Колись — говорив т. Черчук — свідоміші робітники мусили сходиться в комірці і солено платити за приміщення для своїх перших організацій. Колись також робітничі своїми мовами помагали будувати “Народні Діми”. Але згодом пізнали вони, що їм ніяк не подорожить з тим панками, що з гори дарились на робітників. Тоді кинули вони цих долларів “ненеколюбів”, а взяли самі без ніякої помічі будувати для себе свої Укр. Роб. Діми. І від того часу свідомість і освіта між українським робітництвом пішли блискучим темпом вперед; за короткий проміжок часу вирости цілі десятки Укр. Роб. Домів по цілій Канаді, а в них гуртуються щораз більше маси українського робітництва.

Укр. Роб. Діми стали важким якомбаром робітничої свідомості, освіти й культури для всього українського робітництва в фармерства.

І сьогодні українське робітничество не хоче стояти на місці; воно йде все вперед, будує все нові освітньо-культурні інституції і зараз завзялось воно збудувати другу найбільшю в черзі свитенно праці й науки на східній Канаді — в Торонто. Кошта цієї будови завеликі, щоб торонто-нські товариші могли їх понести на своїх власних плечах, тому обов'язком всіх українських робітників в Канаді є помічти їм в цьому великому ділі.

Торонто-нський У.Р.Д. стане другим важким осередком українського робітничого руху, освіти й культури. Він буде гордістю всіх організованих робітників членів ТУРФДім і всім його симпатикам. Тож всі ми мусимо жертвувати по нашим силам на будову У.Р.Д. в Торонто!

За званн т. Черчука всі присутні широко віднесли до цієї справи і зложили для неї \$120.00, при чім 15 нових членів приєдналось до ТУРФДім.

Кампанія продовжується далі і наші товариші з Нью Кестл обіцяли прийти концерт в нас при кінці цього місяця.

Складаючи всім жертводавцям щире подяку, ми сподіємося, що і в майбутньому вони щиро підтримають цю справу.

Лесь Гафок.

ПРО РЕЗОЛЮЦІЮ БРАТЦВА ЗАЛІЗНОДОРОЖНИКІВ.

Очевидно, що український селянин терпить найбільший штур, а його першого здирати по сім шкур нараз. От в наших селі кінчили церкву — здирали, а зараз будують нову школу й знов здирати. Колик наш селянин домагється свого права, то навіть і слухати ніхто не хоче, хіба що в торму посидать.

З братським привітом,
Твій брат Михайло.

ПРО РЕЗОЛЮЦІЮ БРАТЦВА ЗАЛІЗНОДОРОЖНИКІВ.

Мусовин, Саск.

В останню неділю в січні ц. р. відділ ц. 145. Брацтва залізнодорожних робітників відбув свої місячні збори в Бренфорд, Ман. На програмі мітінгу була резолюція в англійській мові, надіслана відділом ц. 167. у Венкувер. Б. К. про замінення теперішнього місячного журналу в тиждень часом не менше як 8 сторін об'єму.

Членство нашого відділу є більшою консервативне й тому віднеслось до цієї резолюції неприхильно, або навіть ворожо. Деякі члени кричали прямо, щоб цю резолюцію спалити, а інші говорили, щоб не тратити часу на “пустіми фракціями”, — як вони висловлювались.

Що до мене особисто, то я вповні годуюся зі змістом резолюції, але біда в тому, що наші люди є в більшості елементом угодовим. З другої сторони справа журналу є справою конвенційною, бо вона включає собою деякі зміни статута, що може зробити тільки конвенція.

Судячи по змісту цієї резолюції, я уявляю собі, що відділ ц. 167 у Венкувер, Б. К. має в своїх рядах активні і живих членів. Було б дуже корисним для нашої організації й для згаданої справи, коли-б венкуверські товариші постарались вислати від себе відповідного делегата на найбільшю конвенцію, на якій він зміг цю справу й багато інших порушити й за неї обстоювати.

Н. Воробець.

ПЕРШІ ПОЧИНІ.

Бренфорд, Онт.

Українське робітничтво в Бренфорд, Онт., через довгі роки не продавало ніякого життя, бо ще від 1918 р. ніхто нічого не чув про якубудь його діяльність.

Аж ось цієї зими кількома активними особами вдалось зліпити аматорський гурток “Рівночасно” з тим асаматорському гуртку доводилось боритися з тяжкими труднощами, бо не було де навіть відбувати проб на представлення. Але він поборов ці труднощі в цей спосіб, що здохив в приватній хаті й приготував в короткому часі драму п. н. “Тайвороння”, яку відіграв дня 12 лютого ц. р. з дуже гарним успіхом.

Перш його слай зазначити, що всі аматори вивчили собою свої роли і з сфугером не мали нічого до балачки. Завдяки цьому виявилось майже всі добре в своїх ролях; деякі виступали перш раз, але проте гляди як досвідчені.

Годі розводитись тут над грою кожного й кожної з окрема, але скажу коротко, що всі аматори виявлялись дуже гарно й своєю вдалою грою, рухами й мовою викликали гарне враження в глядачів.

Висказуючи їм всім повне признання, я побажав нашому аматорському гуртку якийсьх успіхів і в майбутньому.

І. Данилюк.

ДРУГЕ УСПІШНЕ ВІЧЕ ВІДІЛУ ТУРФДІМ.

Стараним відділу ТУРФДім у Венкувер, Б. К. було скликане в неділю, 27. лютого ц. р. друге масове віче в справі побиляння української робітничої організації відділу ТУРФДім. Головою зібрання була-т.ка Вовок, а промовляв т. Вільсон і О. Шодрар. Успішні віча були досить гарні, бо по скінченню промов були різні питання, а на кінець вписалось до відділу 10 членів і 1 членкиня. Зараз наш відділ числить 61 членів. Зараз відділу далше старается скликати такі віча і надіється на його корисні успіхи. Слай зазначити, що того-ж самого дня і до Р.Т. приступило 3 нових членів, що робить разом з цим відділі 33 членів.

Хоч по мало, але певно українські робітники в Венкувер, Б. К. об'єднуються в робітничій організації, яка безперечно принесе для них велику користь в майбутньому.

Робітничий.

ЛИСТ З БУКОВИНИ.

Тов. ІІ в Ріджайні отримав від свого брата в С. Таращани, на Буковині такого листа:

Дорогий брате! Повідомило тебе, що я отримав від тебе реєстрований лист, в якій був вилісок з газети “Ф.Ж.” Той вилісок дуже мене вдоволює.

Тепер дозволь тобі, брате, що я вже втратив око до дальшого господарювання, бо пани боре чимраз більше обдирають і нищать нас, господарів-селян. Понакадали на селян нові податки, від яких вже й діти не сила: від воза 25 левів, від коня 20 левів, від корови 15, а там від козака, від коня, баранів і т. ин., що вже й не знаю кілько цей податок вносить.

Тут, брате, щось страшне діється в нас на Буковині; здається, що невдовзі всі селяне стануть яєбракями. Нищать нас податками, нищать і школою, бо стараються зруйнувати наших дітей за всяку ціну. Все діти мусять ходити до школи від 7 до 18 літ; коли яка дитина не йде до школи, то тільки один раз, то накладають кару 120 левів. Коли в кого є 3-6 дітей, то всі вони мусять йти до школи, а в господарі помагати німа кому.

А треба-ж їх вбрати, нагодувати, книжки й зошити купити, а тут кожний цент податки здирають. Я маю зараз 3 дітей в школі, а я вже не в силі дати собі ради, а як подумаю, що треба буде їх утримувати в школі до 18 літ, то я пропадаю, бо поміч від них ніякої не маю; сподіватись за той час.

Були школи і за Австрії, і то і в одній школі, але шкільний примус існував тільки до 14 року життя, а

кілька більших чорних монет та наливав йому до пугара мутного пиву. Люї душком випивав абсінт і йшов спати до своєї комірці.

Коли-ж не стало ні білих, ні чорних монет, ні абсінту, ні хліба, ні праці, Люї вибираючи з кишени останки розспаного тютюну або недокурки з вулиці, напивав свою глянину люлюк і з нею ходив похнюплений вулицями Святого Антонія. Він не співав і не кричав “хліба”, як це робив колись його батько Жан Ру, тому що у нього не було ні зброї, щоби стріляти, ні сина, що отвирав уста мов ворона.

Люї Ру зробив стільки, скільки міг для того, щоби жінки Парижа могли безжурно сміятися, та, зучи їх сміх, він злякано завертав у бік. — Так сміялася колись жінка в каварні на бульварі Святого Мартина, коли Жан Ру лежав горілиць серед площі, немов би хотів йти далі. Люї звагали до 25-ох років не бачив близько себе молодого жінки. Коли йому було вже 25 літ, і він перейшов з одного піддаша вулиці Чорної Вдови на друге, з ним сталося те, що лучається скорше чи пізніше зі всіми людьми. На сусідньому піддашу жила мода робітниця Жульета. Люї

стрів її ввечерю на вузких сходах, зайшов до неї позичити сірників, тому що його кремль стера і не дав вогню, а вийшов відтіля як ранком. На другий день Жульета перенесла дві свої сорочки, горня і шітку до комірці Люї і стала його жінкою, а рік тому на тісному піддашу появився новий гість, котрого записали в громадському уряді Полем Ру.

Так Люї пізнав жінку, та наперекір всім другим жінкам, що ними пишастеться прегарний Париж Жульета ніколи не сміялася безжурно, хоч Люї Ру ширі її любив, як тільки може любити каміняр, що дивгався тяжке каміння і ставить гарні будинки. Може вона не сміялася ніколи тому, що жила на вулиці Чорної Вдови, де тільки раз безжурно сміялася прачка Марі, коли її везли до дому божевільних. А може не сміялася вона ще й тому, що були в неї тільки дві сорочки, а Люї, якому часто не доставало не тільки білих, а й чорних монет, блукаючи похнюплений з Святого Антонія, не міг її дати хочби одну жовту монету на нове одягання.

(Далі буде.)

І. ЕРЕНБУРГ.

ЛЮЛЬКА.

Оповідання з часів Паризької Комуни.

Є багато гарних міст на світі, — та найгарніше зі всіх Париж; там сміються безжурні жінки, під каштанами панічють рубінові наливки, і тисячі огнів роється на зеркалаї поверхні просторих площ.

Каміняр Люї Ру родився в Парижі. Він памятав “лишневі дні” 1848 року. Йому було тоді сім літ, і він хотів їсти. Як ворона, він мовчки отвирав уста і ждав, марно ждав, бо в його батька, Жана Ру, не було хліба. В нього була тільки зброя, а зброя годі було їсти. Люї памятав літній ражок, коли батько чистив зброю, а мати плакала, втираючи ніс запаскою. Люї побіг за батьком, — думав, що батько вищениною зброею застрелив лекаря і візьме собі найбільший хліб. Але батько стрінувся з другим похнюпленим людиною, в яких також була зброя. Вони стали разом співати й кричати “хліба”!

Люї ждав з запертим духом, що у відповідь на такі чудесні пісні з вікон посилається бу-

зеркалаї площі хідників, Близько брами Святого Мартина одна із безжурних жінко, що сиділи в каварні, закричала на гвардійців:

— Чому-ж ви його ведете так далеко? Він може й тут дістати свою паюку...

Люї прибіг до усміненої жінки і мовчки, як ворона, отворив уста. Один з гвардійців взяв зброю і знову вистріляв. Батько закричав і впа, а жінка сміялась. Люї прибіг до батька, випивши його ніг, що ще підсакували, немов би хотіли йти далі, і гірко заплакав.

Тоді жінка сказала: — Вбийте і шеня! Але паніч, що пив за сусіднім столом рубінову наливку, обізвався: — Але хто буде вікніці працювати?

І Люї остався. Після грізного липня настав тихий серпень, ніхто більше не співав, і ніхто не стріляв. Люї виріс і не завів надій доброго паніча. Батько Жан Ру був камінярем, і камінярем став Ру Люї. В широких волохатих штанях і в синій блузці з полотня він ставив домі, — ставив їх літом і зимою, Гарний Париж хотів стати ще кращим, і Люї бував там, де модно нові вулиці — площу семіраменної Звізди, широкі

бульвари Гавсмана і Малерба, обсажені каштанами, і величний проспект Опери, з будівлями, ще покритими руштуванням, куди нетерпеливі крамарі звозили свій товар — шивки і дорожочніні каміні.

Він ставив театри і склепи, каварні й банки; ставив чудові дома, щоби безжурні жінки тоді, коли на вулиці повіє вітер із Ляманшу і в робітнях тіди костеніе від листопадových туманів, могли так як і передше безбачно сміятися, ставив бари, щоби паніч не переставали в темні ночі пити рубінову наливку. Піднімаючи також каміння, він ставив блискучі зеркалаї криві міста, найгарнішого зі всіх міста — Парижа.

Серед тисяч робітників був один по прізвиську Люї Ру, у волохатих припорошених штанях, в широкому плоскому брилі, з глянину люлюкою в зубах, і так як тисячі других, він чесно трудився за дла добробуту Другої Імперії.

Він ставив чудові дома, а сам довше проживав на будовах, а в ночі лежав у задушній комірці, на вулиці Чорної Вдови, на передмістї Святого Антонія. Комірка пахнула цвіллом, потом, чорним дешевим тютюном; дім пахнув непряним біл-

ям, а вулиця Чорної Вдови, як і всі вулиці передмістя Святого Антонія, пахнула салом з кухонь, що на них продавачі смажили бараболю з коровакою кровю і лівим товщем конини, — пахнула оселедцями, відпадками вигребаних им і димом. Одначе не за вулицю Чорної Вдови, а за широкі бульварі, переповнені конваліями, помаранчями і вибагливими пахощами вулиці Міру, саме за оті бульварі і за семіраменну Звізду, де в день на плавах ухилились робітники, прозвано Париж найгарнішим із всіх міст.

Люї Ру ставив каварні і бари, він носив каміння для “Каварні Регентства” де сходилися шахові грати, для “Англіської каварні”, де збиралась власники перегонових коней і визначні чужинці, для “Таверні Мадріа”, що гостила в своїй стінах акторів поверх двору в зубах, і так як тисячі других, він чесно трудився за дла добробуту Другої Імперії.

Він ставив чудові дома, а сам довше проживав на будовах, а в ночі лежав у задушній комірці, на вулиці Чорної Вдови, на передмістї Святого Антонія. Комірка пахнула цвіллом, потом, чорним дешевим тютюном; дім пахнув непряним біл-

ям, а вулиця Чорної Вдови, як і всі вулиці передмістя Святого Антонія, пахнула салом з кухонь, що на них продавачі смажили бараболю з коровакою кровю і лівим товщем конини, — пахнула оселедцями, відпадками вигребаних им і димом. Одначе не за вулицю Чорної Вдови, а за широкі бульварі, переповнені конваліями, пом

ЖЕРТВИ НА БУДОВУ УКР. РОБ. ДОМУ В ТОРОНТО, ОНТ.

Тейлортон, Саск. Тов. Адам Корнута зібрав на лістці ч. 4046 по \$1.00: Микита Борук, Адам Корнута, А. Гаврилюк, Петро Гембей, Олександра Пантелюк і Кирило Тодарівський. Разом \$6.00. Місюрдей, Саск. Тов. Антон Андрушківський зібрав на лістці ч. 1328: А. Андрушківський \$5.00; по \$1.00: Володимир Дубас і Кароль Рашинський. Разом \$7.00. Гейлсборо, Саск. Тов. Никола Медвідь зібрав на лістці ч. 507 \$5.00. Бонгорт, Онт. Тов. Т. Прошок зібрав на лістці ч. 5952 по \$1.00: П. Медвідь і Л. Дух; по \$0.50: П. Макаренчук, Г. Хартич і М. Сивота; Т. Прошок \$2.50. Разом \$6.00. Рені, Ман. Тов. Іван Данилюк зібрав на лістці ч. 4464 по \$1.00; Іван Данилюк і Антон Чучман. Разом \$2.00. Вейлпорт, Саск. Тов. Ю. Петрина зібрав на лістці ч. 2110 по \$1.00: Іван Крапеч і Петро Данилюк; по \$0.50: Іван Матуляк, Марія Матуляк, Петро Матуляк, Анна Матуляк, Ф. Димбюк, Юрко Петрин і Юстина Петрина; по \$0.25: Гринько Матуляк і Стефан Доріан. Разом \$6.00. Крілей, Онт. Тов. С. Тимус зібрав на лістці ч. 2972 по \$1.00: С. Тимус і Франко Поляк; по \$0.50: Іван Іванович, Василь Шах, Іван Дюк, Онуфрій Гаврилюк, Ендрі Джексон, Петро Когут і Петро Дерій; по \$0.25: Михайло Ганіський і Василь Марків. Разом \$6.00. Гвельф, Онт. Т-ка Анеля Маліхен зібрав на лістці ч. 920 по \$1.00: Анеля Маліхен, Петро Медак, В. Гощулей, Іванко Паска, Петро Магас; по \$0.50: Йосиф Гаврилюк, Іван Задук, Николай Овчар, Йосиф Моленда, Михайло Гощулей, П. Когут, Ф. Зупанський і Іван Маліхен; по \$0.25: Іван Гросидький, Петро Воронка, Іван Прошок і С. Ситарчик. Разом \$10.00. Ерлвуд, Онт. Тов. Мартин Надольський зібрав на лістці ч. 55.00. Пайн Фолс, Ман. Тов. І. Костян зібрав на лістці ч. 1241: І. Костян \$2.00; по \$1.00: М. Іванович, Т. Драла, М. Білочка, В. Чико, М. Баран, Н. Томас, П. Пиньш, П. Драла, А. Романчик, О. Пунша, Виктор Боман, М. Хулько, Д. Кушала, С. Костельний, І. Овчар, А. Байдук, П. Бинковський, Відельскі (Литовці), М. Гайдай (Польск); по \$0.50: П. Петрук, С. Кімчук, С. Данилюк і Л. Ковчак; по \$0.25: Ю. Ладан, Г. Сидорук, П. Макошевський, К. Олександрів, Н. Волков, С. Підгорний, А. Мирон, Г. Кнезьо (Словак) і А. Гуляк (Словак). Разом \$26.25. Кенора, Онт. Тов. В. Кобзар зібрав на лістці ч. 1105 по \$2.00: В. Кобзар і Т. Лога; по \$1.00: Іван Гук і С. Дерій; по \$0.50: М. Штара (Чехословак) і Г. Боднарчук; Ф. Бурич (Хорват) 25 ц. Разом \$7.25. Лібан, Ман. Тов. Т. Федак зібрав на лістці ч. 4349 \$1.00. Кутс, Алта. Тов. С. Галан зібрав на лістці ч. 1828 \$10.00. Вебстер, Онт. Тов. Іван Шур зібрав на лістці ч. 980 по \$1.00: Іван Шур і Юрій Волошин. Разом \$2.00. Солвус, Сайн Ривер, Б. К. Тов. Павло Войтків зібрав на лістці ч. 1980 \$1.00. Вокерінг, Мінн. Тов. С. Еак зібрав на лістці ч. 540 \$1.00. Торонто, Онт. Тов. Іван Олійник зібрав \$2.00. Бюк, Фовлер, Онт. Тов. В. Ходак зібрав на лістці ч. 5999 по \$1.00: Р. Ковик, З. Мігальський, В. Суверсон і В. Ходак; В. Мікус 50 ц. Разом \$4.50. Ігнас, Онт. Тов. М. Звірський зібрав на лістці ч. 1098: М. Звірський \$2.25; по \$0.50: Б. Телеши, А. Піхе, М. Гвайт; по \$0.25: В. Шолер, І. Тетко, Е. Френц, І. Міделтон і С. Звірський. Разом \$5.00. Роза, Ман. Тов. Василь Войтко зібрав на лістці ч. 498: Василь Войтко \$2.00; І. Танчук \$1.00; П. Войтко 50 ц.; Іван Баран 25 ц.; по \$0.50: М. Паресан, Ан-на Дідух, Катерина Дідух, Дмитро Войтко, Паранька Дідух і Марія Войтко; Никола Калакайло 15 ц. Разом \$4.50. Автаук, Саск. Тов. Петро Райс зібрав на лістці ч. 1289 по \$1.00: Петро Райс, А. Туткалда і Т. Корнафел; по \$0.50: П. Гайда, А. Тесі і М. Червінск. Разом \$4.50. Ред Пес, Б. К. Тов. Г. Зотек зібрав на лістці ч. 1978: Г. Зотек \$2.00; В. Зотек \$1.00; Г. Паєнік 50 ц. Разом \$3.50. Мернод, Алта. Тов. М. Жук зібрав на лістці ч. 4332 \$2.00. Вінер, Саск. Тов. Дмитро Петришин зібрав на лістці ч. 2037 \$5.00. Воксал, Алта. Тов. Касян Постолювський зібрав на лістці ч. 1580 \$3.00. Дондори, Саск. Тов. Николай Червак зібрав на лістці ч. 4008: Н. Червак \$1.00; по \$0.50: Парань Червак і Іван Клімко; Павло Ванастовак 25 ц. Разом \$2.25. Форт Вільям, Онт. Тов. Михайло Курій зібрав на лістці ч. 3341 по \$1.00: Степан Вербицький, Степан Сабайко і Теодор Рибак; по \$0.50: Михайло Курій і Степан Олеско. Разом \$4.00. Фоллет, Онт. Тов. І. Трохимчук зібрав на лістці ч. 5869 по \$5.00: І. Трохимчук, Ф. Савчук, А. Вітов і М. Карпачук; П. Сиф Мінш (Польск) \$2.00; по \$1.00: Паранька Сікора, Ганка Карпачук, Марія Трохимчук, Г. Подолянчук, А. Кадученко і М. Сніцький. Разом \$28.00. Ставитон, Онт. Тов. Михайло Ксьонжек зібрав на лістці ч. 1910: Михайло Ксьонжек \$5.00; по \$2.00: Марія Ксьонжек, С. Суражин і В. Жук; по \$1.00: М. Брежені, І. Стахов, П. Вітвицький, В. Грухальський, Г. Гейно, М. Голачук і М. Білочка; Л. Потола 50 ц. Разом \$18.50. Лейк Темла, Алта. Тов. Іван Андрушук зібрав на лістці ч. 4320 \$2.00. Монреаль, Кве. Тов. Теодор Кричун зібрав на лістці ч. 30. Тов. Кричун заручився всіх українських робітників в Канаді прийти з допомогою будови У.Р.Д. в Торонто, бо в таких тяжких інституцій він бачить будучість, де наша мова буде як сад вихована на правдивих борців за краще будуче. Самий він зараз хорий, та жалує, що не вступив скорше до Р.З.Т., бо знає, що лише ця організація може стати робітничою в його прикриті положенню з допомогою. Він-же і визнає всіх робітників вітає вступати до неї поки ще молоді, а то пізніше будуть так жалувати як він зараз жалує. Ретвел, Ман. Тов. Гринько Гікавий зібрав на лістці ч. 2253 по \$5.00: Гринько Гікавий і Текла Гікава. Разом \$10.00. Вейн, Алта. Дорогі Товариші! Хочемо Вас повідомити, що наша кампанія на допомогу будови У.Р.Д. в Торонто вже досить успішно. В нас відбулося заходою відділу Р.З.Т. 27. лютого матове віче в цій справі, на котрому промовляв т. Черчук. Він в своїй доповідній промові пояснив присутнім ціль будови У.Р.Д. в Торонто та закликав присутніх до злочення жертв на цю ціль. Присутні на цю вічу радо жертвували своїм тяжко зарплатованим грошми на вище зазначену ціль, бо знають, що в цій інституції робітничо набиратиме того знання, якого йому якнайбільше потрібно в теперішню пору. З жертв на цю вічу вплинуло \$125.00 а комітет, який спеціально вибраний, перевесть цю кампанію в нас дальше прамое в тому напрямку, щоб цю суму до кінця кампанії поділити. На цю суму вічу створено відділ ТУРФДім, до якого на разі ввійшло 18 членів а надіє є, що до кінця кампанії це число зросте ще вичше. З товаришним привітом, М. Федик, секретар відділу Р.З.Т.

А НАША АРМІЯ ЗРОСТАЄ! В останніх тяжких салдуучі товариші і товаришки придбали для нашої газети нових передплатників: ПРИДБАВАННЯ У ВІННІПЕГУ. Ілько Ващишин придбав п'ять щорічних і двох піврічних передплатників. Антін Лушак придбав двох щорічних і одного піврічного передплатників. Никола Ладан придбав двох щорічних передплатників. Тона Кушка придбав трох щорічних передплатників. О. Демидь придбав одного щорічного передплатника. Василь Кушак придбав одного щорічного передплатника. Іван Губоной придбав сім щорічних передплатників. Никола Липка придбав вісім щорічних передплатників. І. Калиновський придбав одного щорічного передплатника. Леон Шевчук придбав одного щорічного передплатника. Григорій Миссьєв придбав одного щорічного передплатника. Іван Гордон придбав одного щорічного передплатника. Василь Пура придбав одного щорічного передплатника. Дмитро Бідак придбав одного щорічного передплатника. Іван Величенко придбав одного щорічного передплатника. Іван Яворський придбав трох щорічних передплатників. Іван Кебалоцький придбав двох щорічних передплатників. Михайло Іванюк придбав одного щорічного передплатника. Василь Готалюк придбав двох щорічних передплатників. Юрко Райлан придбав двох щорічних передплатників. Василь Стокалюк придбав одного щорічного передплатника. Володимир Соколовський придбав одного щорічного передплатника. Левко Мивотко придбав одного щорічного передплатника. Никола Нобістий придбав двох щорічних передплатників. І. Навіський придбав одного щорічного передплатника. Василь Мігасюк придбав одного щорічного передплатника. Никола Федак придбав одного щорічного передплатника. Ілько Богоніс придбав одного щорічного передплатника. Ст. Хвалібога придбав трох щорічних передплатників. Василь Чайковський придбав одного щорічного передплатника. Теодор Пилипак придбав одного щорічного передплатника. Яків Романів придбав трох щорічних передплатників. М. Білльський придбав одного щорічного передплатника. Василь Кушак придбав двох щорічних передплатників. Мирон Бойчук придбав одного щорічного передплатника. Степан Меліш придбав одного щорічного передплатника. Г. Киріаль придбав трох щорічних передплатників. М. Виноградов придбав одного щорічного передплатника. Дмитро Равалок придбав одного щорічного передплатника. О. Вовк придбав двох щорічних передплатників. Максим Карпачук придбав одного щорічного і одного піврічного передплатників. Параска Борса придбала одного щорічного передплатника. П. Коруня придбав одного щорічного передплатника. Михайло Рибак придбав п'ять щорічних передплатників. Антін Напош придбав п'ять щорічних передплатників. В. Виноградов придбав двох щорічних і одного щорічного передплатників. В. Сарак придбав одного щорічного передплатника. Іван Кобариня придбав сім щорічних і двох піврічних передплатників. Йосиф Назаркевич придбав одного щорічного передплатника. Деякі товариші збирають стару передлату (відновлення), за що також ширі їм дякуємо, але в газеті подімо тільки імена тих товаришів, що придбали нові передплатників. Ваша газета, Товариші, шире Вам дякує за Ваш труд і надіє, що Ви й надалі продовжуватимете почати діло. Хто салдуучий? ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ НА СПЛАТУ ДОВГУ ДРУКАРНІ Й ШКОЛИ У ВІННІПЕГУ. Денвіль Л., Вікторія Біч, Ман. \$ 1.00 Гікавий Григорій, Ретвел, Ман. 5.00 Гоцак Михайло, Вінніпег, Ман. 1.00 Дутка Н., Керфайл, Саск. .... 2.00 Саульський Роман, Вінніпег, Ман. 2.00 Комарк, К., Вінніпег, Ман. .... 10.00 Сенськв Ф., Вінніпег, Ман. .... 2.00 НА ПРОДАЖ хата на п'ять кімнат в місті Вінніпегу, при вул. 972 Річард. Продам або замінюю за землю в провінції Онтаріо, в околиці Торонто. Інтересовані зовольте заголосуватися на пошту адресу: М. Paladichuk 384 Pritchard Ave., Winnipeg, Man.

ВЕЛИЧАВИЙ БАЗАР В ТРАНСКОНІ, МАН! Старанням українських робітничих організацій, що гуртуються в Українському Робітничому Домі в Трансконі, устроюється 18 і 19. березня (в п'ятницю і суботу), в Укр. Роб. Домі в Трансконі ВЕЛИЧАВИЙ БАЗАР. На цьому Базарі є дуже багато цінних і корисних річей. Багато тихих та цікавих розіграшок. Описати на цю оголошенню трудно. Ви мусите зайти самі, подивитися та вибрати для себе те, що Вам конечно потрібно. Підчас Базару виступить кілька наших танцюристів зі школи Українських Народних Танків, що існує при відділі ТУРФДім. Базар закінчиться Величавим Концертом, який відбувається в неділю, 20. березня в годині 8. вечером. Вступ на Базар вільний для всіх. Початок Базару в п'ятницю, 18. березня в год. 7. вечером. Приходіть громадо! Кличте своїх знайомих! Приходіть на час! МІСЯЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ Р.З.Т. В ІСТ КИЛДОМАН. Повідомляється членів і членкинь відділу Р.З.Т. в Іст Килдонан, що в неділю, 13. березня, в годині 2. по полудні відбуються місячні збори згаданого товариства. Всі членів і членкині повинні обовязково прийти на ці збори. Робітників і робітничку, що бажають вписатися до нашої організації радо вітаємо. СВЯТО ТАРАСА ШЕВЧЕНКА. В неділю, 13. березня ц. р. відбудеться в Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан 66-ту річницю смерті нашого великого поета Тараса Шевченка ВЕЛИЧАВИМ КОНЦЕРТОМ. Спільними мистецькими силами устроюється цей концерт на те, щоб гідно вшанувати пам'ять великого поета-борця за поневолені працюючі маси. В концертну програму входить: чоловічий хор, мандолинова оркестра, декламції, соловий спів і інші. Програма дуже багата і цікава. Реферат про значіння свята вигосить тов. Початок в годині 8.30 вечером. Вступ за добровільними датками. Приходіть громадо. Приходіть завчасу. ЛЕКЦІЯ ПРО КИТАЙ У ВІННІПЕГУ. Повідомляється українських робітників, що старанням Товариства Самообразования Російських Робітників відбується дня 12. березня в Либерт Темпл (410 Прічард) лекція в російській мові на тему: Що діється в Китаю. Лекцію вигосить т. В. Фрідман. Початок в годині 8. вечером. "РОЗБІЙНИК КАРМЕЛЮК" на сцені Укр. Роб. Дому в Вінніпегу в суботу, 12. березня розкаже своїм ділом, хто він був і за що його названо розбійником. Не тратьте нагоди побачити його й вчасно набувайте тикети. Товаришу Полевський! Мені відомо, що Ви тепер перебуваєте в Гемільтоні, Онт., тому відношуся до Вас з проханням, щоб ці гроші, які Ви мені винні, передали від мого імені як жертву на будову Укр. Роб. Дому в Торонто. Сподіюсь, що моє бажання буде негайно сповнене, за що з гори дякую. З товаришним привітом, Я. Яворський, Р.С. Про передачу грошей на вище згадану ціль прошу повідомити мене на адресу: John Jaworski 1033 Aberdeen Ave. Winnipeg, Man. (32) ЗБОРИ ВСІХ УКР. ЧЛЕНІВ КОМПАРТІЇ У ВІННІПЕГУ. Повідомляється всіх українських партійних членів, як з українських груп, так і української групи, що в неділю, 13. березня відбувається в головинній квартирі, п. ч. 267 Селкирк Евіню спільні збори всіх українських партійних членів, на які кожний член повинен обовязково прийти. Є важкі справи до обговорення і присутність кожного члена конечно. Початок зборів точно в в годині 10.30 раню. Укр. Агітпропом.

ЧИ ВИ ЧИТАЛИ Оповідання "КАРМЕЛЮК"? Хто-ж з українців не знає чи не чув про славного розбійника Кармелюка. Адже-ж і в піснях про него співають: "За Сибіром сонце сходить, хлопці не зніявте, ви на мене, Кармелюка, всю надію майте". Тож старанням комітету допомоги будові Укр. Роб. Дому в Торонто драмспівгурток при Укр. Роб. Домі у Вінніпегу вІдограє В СУБОТУ, 12. БЕРЕЗНЯ 1927 РОКУ В УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕГУ прекрасну драму в 5-ох діях і 6-ох відсловах Розбійник Кармелюк РОЗБІЙНИК КАРМЕЛЮК Розбійник Кармелюк — це наддністрянський Добуш. Його дуже добре змалював у своїй повісті М. Старицький, а що повість ілюструвала його дочка, відомо письменниця Старицька-Черняхівська. Кармелюк був повстанцем проти кагив-панів. Перед ним пані дріжжали, ловили й не могли зловити, бо селяне ніколи не видавали Кармелюка. Не тратьте нагоди побачити цю надзвичайно захоплюючу драму на сцені Укр. Роб. Дому в Вінніпегу в суботу, 12. березня. Переказуйте знайомих. ЦІНИ МІСЦЬ: 50, 40 і 25 ЦЕНТІВ. Тикети можна набути кожного вечера в буфеті Укр. Роб. Дому, а в день представлення при касі. ПОЧАТОК Т О Ч Н О В ГОДИНІ 8.15 ВЕЧЕРОМ. СТАРАННЯМ КОМПІТЕТУ ДОПОМОГИ БУДОВІ УКР. РОБ. ДОМУ В ТОРОНТО ДРАМСПІВГУРТКОК ПРИ УКР. РОБ. ДОМІ У ВІННІПЕГУ устроює В НЕДІЛЮ, 13. БЕРЕЗНЯ 1927 Р. В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ В ВІННІПЕГУ ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ ПРОГРАМА КОНЦЕРТУ НАДЗВИЧАЙНО БАГАТА. ПРИХОДІТЬ ЯКНАЙЧИСЛЕННІШЕ! ПОЧАТОК В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ. ВСТУП ЗА ДОБРОВОЛЬНИМИ ДАТКАМИ. ПОШУКУЮ своїх односельчан Філімона Цицькуна і Петра Собоку, з села Гринівцеві Лісових, прокурієвського району, польська губ., Рад. України. Маю для них дуже важку старокравчу справу. Хто знає-би про них, або вони самі, прошу зголоситися на салдуучу адресу: F. Shuprik 239 Ave. M. North Saskatoon, Sask. НА ПРОДАЖ 100 акрова фарма пів милі від міста, 22 милі до Гемільтону. Добрі будинки і добра воля. 30 овецьких дерень — яловичі, грушні і сливи, теж і виноград можна плекати; 10 акрів засіяно шпешніи, 5 акрів виорано, 10 акрів ліса а рента сіно. Також є менші і більші фарми на продаж в добрім положенню. Хто бажав-би купити фарму в цій околиці, прошу зголоситися до мене по інформації, яку уділяю безплатно. Моя адреса: John Sanchuk St. Anns, Ont. (31) ПОШУКУЮ в дуже важкій справі своїх трох братів Яськів, Войтка і Михайла Ногі, з котрих перший перед трома роками перебував в Кренбрук, Б. К., другий має десь перебувати в Гемільтоні, Онт., а де Михайло перебуває — не знаю. Хто знає-би про них, або вони самі, хай напишуть на салдуучу адресу: B. Noga, Ignace, Ont. (31) ДР. ОСИП МЕГАС укр. лікар і хірург отворив свою лікарську канцелярію по двох-літній практиці в шпиталі Едмонтону. На листовні задати відповідає по українськи. Адреса: Room 201, Kitchen Block, 10164 A. — 101 Street, EDMONTON, ALTA.

СПІЛЬНИЙ МІТИНГ МОЛОДІ Повідомляється всіх членів старшого і молодшого під-відділів Секції Молоді у Вінніпегу, що в неділю, 13. березня в год. 10.30 перед полуднем відбуються збори, на котрих будуть обговорюватися організаційні справи. Всі членів повинні присутити на цих зборах. Нових членів радо вітаємо. Тож приходіть на збори на означений час. Заряд.

Відкривайте очі робітникам, що їх закрити пани своєю пресою і пропагандою!